

?L'Orfeó Català al Passeig (1933)

La pancarta és prou significativa: Teatre Kursaal. Diumenge 2 de juliol. Gran Concert Orfeó Català, amb 260 cantaires, a dos quarts de cinc de la tarda.

Foto: Arxiu Llorenç Gamisans.

Arribats al matí, amb tren dels Ferrocarrils Catalans al baixador del carrer Guimerà, on van ser rebuts per l'alcalde Francesc Marcet i per directius i cantaires de l'Orfeó Manresà, van recórrer el tram de Passeig de Pere III des de la popular plaça de la farola fins al Conservatori, moment que recull la fotografia, feta des d'un primer pis, abans d'arribar al quiosc del Quimet, amb les taules i cadires preparades per al vermut del migdia. Les cantaires porten unes mantellines que donen la sensació que estan fent una processó. En ser diumenge, observem l'elegància dels personatges mudats de l'esquerra, un d'ells amb barret, que contrasta amb els de la dreta, que tot i així van amb boina i americana. El pintor i crític d'art John Berger teoritzava que a principis del segle XX, pel que fa al vestir, els pobres imiten la burgesia. Dia típic de sol de juliol, on sabem que és al matí perquè les persones tenen la part de l'esquerra de la cara amb ombres molt rectes. Els plàtans són molt primets i joves, i els fanals de ciment amb gas i alineats. El Passeig tenia un paviment pla i voreres.

La galeria i el mur de tanca que dona al carrer Canonge Mulet han desaparegut. Després de la Guerra Civil s'hi va fer l'edifici del Banco Español de Crédito i actualment és la seu del Santander. Al davant hi ha la Casa Riera, obra d'Ignasi Oms, construïda el 1892, on hi ha l'actual Xixonenca, abans Joieria Busquets, i l'any 1933 hi havia la botiga La Electra, comercial de motors, una agència de vendes d'una important empresa terrassenca de fabricació de motors elèctrics. Una mica més avall, darrere la pancarta, s'intueixen uns tendals que el 1918 eren la seu del Casal Regionalista i des del 1922 pertanyien a la Banca Arnús fins a la dècada de 1950, que va ser la seu del Banc Central i dos anys després del Banc Popular. A l'esquerra, tot i que no es veu a la fotografia, hi havia la fàbrica de Pere Perera, oficialment Perera Industrial SA. Els cantaires van assistir a missa a la Seu i després d'una recepció a l'Ajuntament van cantar els Segadors a la plaça Major. Després de dinar van escoltar sardanes i finalment van oferir el concert del Kursaal, amb el director Lluís Millet al capdavant, que també van cloure amb els Segadors. La interpretació més aplaudida va ser el Credo de la Missa del Papa Marcel, de

Palestrina. L'Orfeó Català el van fundar el 1891 Lluís Millet, Amadeu Vives i Aureli Capmany per difondre el repertori coral català i universal, amb seu al Palau de la Música Catalana des del 1908. Josep M. Roig Rosich, en el llibre *Història de l'Orfeó Català. Moments cabdals del seu passat*, n'assenyala la voluntat divulgadora, però també el rigor i la seriositat.